

ALADAGLAR EN EEN REGEN VAN GOUD

Mijn hart klopt zo hard, dat hij te horen moet zijn. We liggen in onze daktent boven op onze Toyota LandCruiser. Het is pikkiedonker buiten en sinds een paar tellen doodstil.

Ik kijk naar de vrouw die nu wakker naast mij ligt. Met grote blauwe ogen kijkt ze me aan en veegt ze haar lange donkere haren uit haar nog slaperige gezicht. Ik beantwoord haar vraag 'Wat er aan de hand is' onverstaanbaar fluisterend, meer om haar gerust te stellen, dan dat ik een antwoord heb. Ik steek mijn hoofd onder het hard bevroren, stevige canvas van het daktentdoek door en staar in het donkere niks, zoekend naar een aanwijzing. Een briesje aait langs de Toyota, de tent en in mijn gezicht. Ik ruik vaag de geur van verbrand zwavel en merk, dat er een lading fijnstof door de wind wordt meegenomen. Doodstil is het nu. Als ik goed luister, kan ik het stof bijna op de auto horen neerdalen en ik moet mezelf eraan herinneren om adem te blijven halen. Terug in de tent heeft ze in het donker haar lange benen in de broekspijpen van haar broek weten te wurmen en trekt ze nu een trui aan. Het is duidelijk, dat ze voorlopig niet van plan is weer te gaan slapen.

Topografie

Een paar dagen geleden zijn we begonnen met het rijden van een 4wd-route door het Aladaglar gebergte in Turkije. Het Aladaglar gebergte is een deel van het Taurusgebergte en ligt in de provincies Kayseri, Nigde en Adana in de regio Centraal-Anatolië ten zuidoosten van het meer bekende Cappadocië. Het Aladaglar gebergte wordt ook wel het Anti-Taurus gebergte genoemd en heeft een oppervlakte van 545 vierkante kilometer.

Kampeerplaats

Het is vroeg in het seizoen en het park is officieel nog niet open, als wij onze weg er doorheen navigeren. Koude miezerige dagen liggen achter ons, maar een heldere zon brandt vandaag door de voorruit van onze Toyota en warmt alles snel op. Dit gebied staat bekend om zijn grote temperatuurverschillen; overdag kan het op een zomerdag 30 graden zijn, terwijl het in de nacht vriest en op de hoogste

toppen van het park blijft bijna het hele jaar sneeuw liggen. We volgen een route, die ons naar de hoogste top in de Aladaglar brengt; de Demirkazik met een hoogte van 3.756 meter. Een smal spoor door de sneeuw geeft ons de zekerheid, dat er recentelijk een andere auto met 4wd het pad heeft gevolgd. We ploeteren door, totdat we een onlangs neergedaalde lawine tegenkomen met ruig uitstekende, geknakte dennenbomen, die de verdere weg bedekt. We draaien de auto en vinden even later een prachtige kampeerplaats aan de rand van de sneeuwgrens met mooi uitzicht en beschutting tegen de elementen.

Goudzoekers

Het is nu bitterkoud met sterren helder aan de hemel. Ik heb nu inmiddels ook al mijn kleren aangetrokken en ben gehuld in een dikke donsjas. Ik ben net via de smalle trap van de daktent naar buiten geklommen en sta nu te wachten tot mijn ogen zich aan het donker

hebben aangepast. We werden een paar minuten geleden door een doffe explosie vlak bij onze campingplaats ruw uit onze slaap geschud en ik heb besloten om te gaan kijken, wat er gaande is. Langzaam volg ik het spoor van de auto om de rotspartij heen, waar we achter staan te kamperen, terug naar de track, waar we gedraaid zijn. Met uitzondering van een aantal klimmers krijgt Aladaglar National park niet veel bezoekers, helemaal niet buiten het seizoen. Wel zijn er in de bergen herders en leven er nomaden in de valleien. Wat verdedt opgesteld kan ik het nu redelijk zien: een groep jonge mannen met een oude auto en hoofdlampen op dragen pikkels en scheppen omhoog. Het terugtrekken van de sneeuw en het mooie weer heeft een kleine groep goudzoekers aangetrokken, die bij het licht van hun hoofdlampen en de maan, illegaal hun geluk beproeven en 's nachts proberen in de mineraalrijke omgeving goud te winnen.

Rinus Hartsuijker - www.rinushartsuijker.com